

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Joachim Frederik Schouw

Citation: Ploug, Carl: "Joachim Frederik Schouw", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 262.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid80240.pdf> (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Joachim Frederik Schouw.

☒ Hvil Du sødt i Danmarks Jord!
Du har elsket det saa saare,
Og dets Folk taknemligt snor
Sine Krandse om din Baare.
Vi vil føle dybt dit Savn
Paa vor Fremtids dunkle Veje,
Og vi gjemme vil dit Navn
Blandt de kjæreste, vi eje.

☒ I Naturens Helligdom,
Blandt de tause Planters Skare
Vanked helst din Tanke om,
Dvæled helst dit Blik, det klare;
I dit eget Væsens Bund
Spejled Planten sig fortrolig;
Derfor var din Sjæl saa sund
Og saa ren og fri og rolig.

☒ Derfor stod i Livets Dyst
Du saa fast og uforskrækket;
Derfor har din milde Røst
Hjerter ramt og Aander vækket;
263 Derfor lyste vidt dit Blik
Som en sikker Ledestjerne,
Mens Du lig en Heros gik,
Gjenopvakt fra Tider fjerne.

☒ Algodheds Gud, Du vil modtage
Hans Sjæl i Evighedens Fryd!
Beskyt det Værk, han lod tilbage.
Hans Mindes Lys, hans Gravhøjs Pryd!
Velsign, o Gud, vort Fædreland,
Det bede vi, det beder Han!